

sørgelig Alslutning. De to Gamle maatte sjokke afsted tilfods i al deres Højtidsstads, hver med en indpakket Skinke under Armen og med Pølser og Bedelaar stikkende frem af Lommerne.

Per fulgte dem til Holmens Bro, hvor han fik dem anbragt i en Sporvogn. Selv vilde han ikke hjem. Han trængte til at lufte sig lidt ovenpaa den megen Latter og de mange stærke Drikke. Saa spejlede han sig et Øjeblik i et Butiksvindu og gik langsmed Kanalen op mod Højbro.

Det var i den Time, da Solskæret glider op over Tagene og gløder paa Helligaandskirken Spir samtidig med, at Aftenlivet allerede rører sig livligt nede i Gaderne mellem de oplyste Butiker. Ude paa Torvet var der endnu næsten daglyst. Her hoppede Spurve omkring og pillede i Gadeskarnet, og de nytændte Lygter brændte med en bleg, aandeagtig Flamme bag Glas, hvori Solnedgangsskæret flimrede. Per gik langsomt ind gennem Østergade, hvor der var fuldt af Folk. Synet af de mange Mennesker gjorde ham lidt melankolsk. Trods Aftenkulden og de røde Næser bølgede der Foraars gennem Luften. Man kunde se det paa de Unges Øjne og høre det paa Stemmerne, der var fyldte af Forventning. Udenfor Dameskrædernes store Vinduesudstillinger stod Folk i Klynger for at betragte de nye Foraarsmoder. Og alle Modeherrerne bar Violbuketter i Knaphullet.

Per var kommen til at gaa bagved et Kærestepar, der gik saa tæt ind til hinanden og bevægede sig saa rytmisk, som var de sammenvoksede fra Skulder til Hæl. Han betragtede den unge Piges Øjne, der hang ved den Elskede i en egen lystig Tilbedelse; og han tænkte paa den foregaaende Nats Glæder og blev mere og mere forstemt. Han